

«Την αιμακάριστον και παναμώνητον και μητέρα του Θεού ημών .. ».

π. Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Ιεροδιάκονος Ιεράς Μητροπόλεως Ταμασού και Ορεινής, θεολόγος.

Παγκοσμίου ευφροσύνης γενέθλιο, κατά τον Άγιο Ανδρέα Κρήτης, εορτάζουμε σήμερα. Η πρώτη θεομητορική εορτή του εκκλησιαστικού έτους. Η σημερινή εορτή καθίσταται η είσοδος όλων των εορτών και το προοίμιο του μυστηρίου του Χριστού

Η Υπεραγία Θεοτόκος Μαρία, αυτό το πράγμα υπηρέτησε. Το θέλημα και την επιθυμία και το σχέδιο του Παναγάθου και Φιλανθρωποτάτου Θεού, για την ανάπλασή μας, με το αίμα Του και με το σώμα Του, από τη φθορά της αμαρτίας. Γι' αυτό ονομάζεται και είναι Θεοτόκος. Ονομάζεται και από εμάς Θεοτόκος και είναι η μεγαλύτερη ευεργέτιδα του κόσμου και της ψυχής του καθενός μας χωριστά.

Γιατί μόνο χάρις σ' Αυτή, από το ό,τι υπήρξε γη καθαρά, ώστε να μπορέσει από αυτή να πάρει ο Χριστός την άχραντη και αμόλυντη σάρκα Του, που θα καθάριζε τον κόσμο όλο, επετεύχθη αυτή η μεγάλη ευδοκία του Θεού για τη σωτηρία του κόσμου.

Γονείς της Θεοτόκου ήταν οι Άγιοι Ιωακείμ και Άννα, τους οποίους μνημονεύει η Εκκλησία μας πάντοτε στις ιερές ακολουθίες της και στην απόλυση πριν από την μνημόνευση των εκάστοτε εορταζομένων αγίων. Παρά το γεγονός δε ότι και οι δύο ήταν άμεμπτοι και δίκαιοι και κατ' εξοχήν ενάρετοι, εν τούτοις ήταν άτεκνοι, διότι η αγία Άννα ήταν στείρα και επί πλέον είχαν φθάσει σε γεροντική ηλικία, οπότε και λόγω ηλικίας ήταν αδύνατη η τεκνογονία. Ωστόσο παρά το προχωρημένο της ηλικίας των δεν έπαυαν να παρακαλούν τον Θεόν με θερμές προσευχές να τους δώσει ο Θεός τέκνο και να πάρει από πάνω τους το όνειδος της ατεκνίας. Ήταν επίμονες οι προσευχές του Ιωακείμ και της Άννης, προσευχές θερμές με πολλά δάκρυα, για να τους χαρίσει ο Θεός την πανάμωμη κόρη. Προσευχές που συνοδεύονταν με πολλή πίστη, υπομονή και καρτερία, ότι ο Θεός θα εκπληρώσει τελικά το αίτημά τους. Άγγελος Κυρίου εμφανίζεται και στον Ιωακείμ και του αναγγέλει ότι η στείριότητα της γυναίκας του λύθηκε. Χαρούμενος ο Ιωακείμ δοξάζοντας τον Κύριο κατευθύνεται στο σπίτι του. Μα και η Άννα με ανεκλάλητη χαρά είχε ήδη σπεύσει να τον συναντήσει. Συναντήθηκαν στην Πύλη κι η Άννα τον αγκάλιασε λέγοντάς του: «Νυν οίδα ότι ο Κύριος ο Θεός με ευλόγησε σφόδρα[1]»!

Το θαύμα γίνεται. Η ευλογία του Θεού κάνει να καρποφορήσει η στείρα Άννα. Το θαύμα αυτό ανοίγει το δρόμο στη στείριότητα του κόσμου, γιατί ο καρπός της Άννας πρόκειται να καρποφορήσει και να δώσει στη γη τη σωτηρία. Η Παρθένος συνελήφθη «σωφρόνως εν τη νηδύι της Αννας εξ Ιωακείμ». Το ότι συνελήφθη σωφρόνως σημαίνει ότι ο τρόπος της συλλήψεως ήταν αγνός. Για να ήταν όμως η Παρθένος απαλλαγμένη από το προπατορικό αμάρτημα, δηλαδή να είχε άσπιλη σύλληψη, έπρεπε να είχε γεννηθεί παρθενικώς όπως και ο Χριστός. Η παράδοση αναφέρει, ότι μετά από πενήντα χρόνια στείριότητας απέκτησε η Άννα την Θεοτόκο. Αυτή η στάση των Θεοπατόρων αποτελεί για όλους μας έξοχο παράδειγμα καρτερίας και υπομονής.

Η Παναγία είναι το στήριγμα των πιστών, η χαρά των θλιβομένων, η προστάτιδα των αδικουμένων, η βοηθός των χηρών και των ορφανών, η ιατρός των ασθενούντων, η παραμυθία των τεθλιμμένων και πενθούντων, η συναντιλήπτορας των αγωνιζομένων υπέρ της πίστεως του Χριστού, και η Υπέρμαχος Στρατηγός των μαχομένων υπέρ της ειρήνης, της δικαιοσύνης και της ελευθερίας.

Η Παναγία μας είναι «ο καρπός των κτισμάτων» κατά τον άγιο Νικόλαο Καβάσιλα, δηλαδή το σημείο εκείνο στο οποίο κατατείνει ολόκληρη η κτίση. Όπως το δένδρο υπάρχει για τον καρπό, έτσι η κτίση υπάρχει για την Παρθένο και η Παρθένος για τον Χριστό. Όπως τονίζουν οι Πατέρες όχι μόνον οι άνθρωποι, αλλά και ο ουρανός και η γη, όλη η ορατή και αόρατη κτίση δημιουργήθηκαν για την άχραντο Παρθένο. Όταν ο Θεός στην αρχή των αιώνων ατενίζοντας προς τα δημιουργήματά του, είπε ότι είναι «καλά λίαν», ουσιαστικά έβλεπε μπροστά του τον καρπό όλης της δημιουργίας, την υπεραγία Θεοτόκο, και ο έπαινός του ήταν στην πραγματικότητα «ευφημία της Παρθένου».

Κατά την σημερινή ημέρα ευεργετείται όλη η κτίση από την γέννηση της πανάμωμης Δέσποινας μας. «Τὸ καινότερον αὐτὸ δημιούργημα» δεν ήταν η καλύτερη γυναίκα στην γη, ούτε απλὰ η καλύτερη γυναίκα όλων των εποχών, ἀλλὰ ήταν Αυτὴ ἡ μοναδικὴ που θα μπορούσε να κατεβάσει τον ουρανὸ στην γη, να κάνει τον Θεὸ ἄνθρωπο. Ο δημιουργὸς Θεὸς Λόγος έπλασε τέτοια την ἀνθρώπινη φύση, ὡστε ὅταν θα χρειαζόταν να γεννηθεῖ, να λάβει ἀπὸ αὐτὴν την Μητέρα Του. Ο ἀόρατος και ἀθέατος Θεὸς προ Αυτῆς, τώρα δι' Αυτῆς, έρχεται ἐπὶ γῆς και γίνεται ορατός· ενώνεται και κοινωνεῖ με την κτίση με ἕναν ουσιαστικότερο και πιο ἐνοειδῆ τρόπο. Ενώνει διὰ της ἀνθρωπίνης φύσεώς Του ὅλη την κτίση στην υπόστασή Του και την θεώνει.

Ας παρακαλέσουμε την Μάνα μας, την Υπεραγία Θεοτόκο, να μας χαρίζει ταπεινωση, ἀγάπη, συγχώρηση, μετάνοια, ὡστε να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε τα ἐμπόδια που προσπαθὸν ο μισόκαλος διάβολος, οἱ «μεγάλοι» της γῆς. Με τόλμη, θάρρος και δύναμη να ομολογούμε περίτρανα την πίστη μας ὅσο και αν μας κοροϊδεύουν μερικοὶ «ἐκσυγχρονιστές και μοντέρνοι». Αυτό πιστεύουμε, αυτό ομολογούμε και ὡς στήριγμά μας δεν ἔχουμε ἄλλο ἀπὸ την Υπεραγία Θεοτόκο. Αυτὴ ἀποτελεῖ το αἰώνιο μας στήριγμα ἐν τῷ νῦν αἰώνι και ἐν τῷ μέλλοντι.

Παραπομπές:

[1] Πρωτευαγγέλιο Ιακώβου, «Ἡ Γένεσις Μαρίας ἀποκάλυψις Ιακώβ», Κεφ. 4, στ. 4 (Το Πρωτευαγγέλιο του Ιακώβου διηγείται μεταξύ ἄλλων και τα της Γεννήσεως της Θεομήτορος. Απὸ αὐτὸ μαθαίνουμε τα ονόματα των

γονέων της, που είναι Ιωακείμ και Άννα, την ατεκνία των, την καταγωγή του Ιωακείμ από το βασιλικό γένος του Δαβίδ. Εδώ βλέπουμε την θλίψη και τα δάκρυα του ανδρογύνου διά την ατεκνία του, καθώς και τας προσευχάς και τις νηστείες του διά την απόκτηση τέκνου. Εκτός από το Πρωτευαγγέλιο, ένα άλλο απόκρυφον Ευαγγέλιο, το λεγόμενον του Ψευδο-Ματθαίου, που συμφωνεί βασικώς με το Πρωτευαγγέλιο, ομιλεί δια την Γέννηση της Θεοτόκου.

Πηγή : <https://www.pemptousia.gr/>